

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਮਰ ਦੱਤ ਜੇ. ਜੇ.

ਸੀਐਸ ਸੋਹਲ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1994 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6825

1 ਜੁਲਾਈ, 2004

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ) ਨਿਯਮ, 1975 — ਆਰ.ਐਲ. 3(2)—ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ-ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ—ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ — ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫੋਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ — ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ - ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3(2) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ 25 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, £ service5 orr 50 y ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ 5 ਨੂੰ ਉਮਰ 3 ਜਾਂ ਆਰ. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੋਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 1975. ਮਿਤੀ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ. ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ

ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨ ਲਈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਬਕਾਇਆ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ।

(ਪਰਾ 21)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ 16/18 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 23 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਰਿੱਟ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਕਢਵਾਉਣ ਸਮੇਤ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਲੈ ਲਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੁਣ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 27)

ਆਰ.ਐਲ ਬੱਟਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ
ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਖਾ ਰਾਏ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਆਰ.ਕੇ. ਛਿੱਬਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਲਲਿਤ ਠਾਕੁਰ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਨਹੀਂ। 18/76/93-3 ਜ਼. (1)/1874 Spl./- ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਐਸ. ਸੋਹਲ, ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰੂਪਨਗਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975 ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 3 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ) ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ

ਦੇਵੇਗਾ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2 ਨਵੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ 7076 ਮਿਤੀ 2 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਅਤੇ 7165 ਮਿਤੀ 6 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਸ. ਸੋਹਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੂਪਨਗਰ, ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਚਿੱਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ,
Sd/-...

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਵਿਗ.)

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਗੁਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਗੈਰ-ਸਪੀਕਮਜ਼ੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਖ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ

ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ) ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 4 ਅਗਸਤ, 1993 ਤੱਕ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਗ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ 4 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ 23 ਅਗਸਤ, 1993 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। , 1993. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹੋਰ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਕ੍ਰਮ ਦੇ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

(6) ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼. ਸੋਹਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੂਪਨਗਰ ਵਿਖੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(7) ਜੇਐਨ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਹਿਜ਼ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ:-

“ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਉਕਤ ਤਰਕ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਲਰਾਮ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, 1987 (ਸਪੁਰਦਗੀ) ਐਸਸੀਸੀ 228: (ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 2354) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ 31 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 31 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਕੈਮੋ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸਸੀ 1571

ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਿਤੀ 26, h ਦਸੰਬਰ, 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 31 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਨਵਰੀ, 1990।

(8) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਓ.ਪੀ. ਸਵਰਨਕਰ ਆਦਿ (2), ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਕੇ. ਸਿੰਘਲ (3) ਪੀ. ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।) ਸ਼ੁੱਠ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5) ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਜ਼ੋਨ ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੇਦਪਤੀ ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (6)।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਉਸ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਸਮੇਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

(10) ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ ਕਿਹੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜੈਕੇਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਏਆਈਆਰ 2003 ਐਸਸੀ 85

ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸਸੀ 1829

- (2) ਜੇਟੀ 2003 (1) ਐਸਸੀ 649
- (3) 2000 (4) SLR 577
- (4) ਜੇਟੀ 2003 (4) ਐਸਸੀ 155
- (6)

(11) ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਗਸਤ, 1993 ਵਿਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਇਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿੱਲ ਦਾ ਲਾਭ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 4 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ 22 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਫੁੱਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ।, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਅਜਿਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(13) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - ਮਿਤੀ 23 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਕੰਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸੀ

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਛੋਟ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(14) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4/2) ਰਾਹੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-4/4) ਨੂੰ ਮਿਤੀ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਸੀਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। 21 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(15) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 3 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। 1994 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-8) ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਰਜ ਰਿਲੀਨਕੁਇੰਗਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-9 ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਰਾਹੀਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ। 14 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੁਢਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 3 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਕਾਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ

ਬਲਰਾਮ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7), ਜੇਐਨ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਰਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਏਆਈਆਰ 1999 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1571 ਅਤੇ ਸ਼ੰਭੂ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (ਸੁਪਰਾ)।

(17) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀ. ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਕੇ. ਸਿੰਘਲ (ਸੁਪਰਾ) ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(18) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਿਯਮ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“3(2) ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਲਈ:

ਬਸ਼ਰਤਕੇ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 2354

ਨੋਟ- ੧/ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਟੌਤੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ, ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕੂਲਰ ਕਾਪੀ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਬੰਧ R2/11 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤਕੇ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਵੇਗੀ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਵਾਲ ਹਨ:-

- (1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ?
- (11) ਕੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(21) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 4 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 1975 ਦਾ ਨਿਯਮ 3(2) ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਿਯਮ 1975। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਬਕਾਇਆ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਿਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ, ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 23 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(22) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੀਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(23) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਲਰਾਮ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਸੀ।

(24) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜੇਐਨ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸ.ਕੇ. ਸਮਾਘਲ *ਸੁਪਰਾ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ। ਪੀ. ਲਾਈ *ਸੁਪਰਾ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਨਾਰਥ ਜ਼ੋਨ ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਵੇਦਪਤੀ ਉਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (*ਸੁਪਰਾ*) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 13 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। 1955 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 18 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਜ਼ਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(25) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੇ.ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ (*ਸੁਪਰਾ*) ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਉਠਾਏਗਾ ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ

ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕੰਮ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕੇ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਕ ਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੇ ਨੋਟ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟ/ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 3 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ, ਸੀ.ਐਸ. ਸੋਹਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ) ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ, ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 25583- ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੂਪਨਗਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਜ਼. 11(3), ਮਿਤੀ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 522 ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. (ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.) ਵਾਰਡ, ਸੈਕਟਰ 16, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਦੁਆਰਾ ਸੜਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਸੀ, - ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 6740 ਮਿਤੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਰੂਪਨਗਰ ਦੁਆਰਾ।

ਮਿਤੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
3 ਜਨਵਰੀ, 1994.

ਐਸ. ਡੀ. ਜੇ. - ਸੀ.ਐਸ. ਸੋਹਲ,
ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ
ਰੂਪਨਗਰ।

(26) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ 26 ਅਗਸਤ, 1993 ਤੋਂ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ 25 ਦਸੰਬਰ 1993 ਤੋਂ 2 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਪੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ

ਜੇਡਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਨਵਰੀ, 1994, ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 17 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ।

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ 16/18 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ। ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 23 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਰਿੱਟ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਤ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਲੈ ਲਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(28) ਜੰਗਲਾਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ